

[Finansministeren.]

Fortoldning af den Slags Varer, at der ikke kommer noget lavere Toldbeløb ind, end naar de fortoldes efter Vægttold. Enhver, der har haft med disse Ting at gøre, ved, at dette har været Forudsætningen, og naar denne Forudsætning brister, maa man raade Bod derpaa, ellers bliver hele Toldbehandlingen en Karikatur.

Dernæst er der Toldreglerne om Automobilgummi. For Tiden er de gældende Toldsatser paa dette Omraade 40 Ø. pr. kg plus 6 pCt. af Værdien, og det foreslaas nu at forlade Værditolden og gaa over til Vægttold alene, idet Vægttolden fremtidig sættes til 80 Ø. pr. kg. Der er efter min og tillige efter andres Mening ingen som helst særlig Grund til at have Værditold paa Auto-Gummi; det er en ensartet Vare uden saadan Kvalitetsforskel, som kan begrunde en Værditold. Jeg kan yderligere nævne, at Værditolden i dette Tilfælde har medført, at Varerne ved Fortoldningen faktureres til Værdier, der synes at ligge meget fjernt fra de virkelige Værdier, som man kunde vente Varerne indført til. Et Dæk med Slange til en almindelig lille Vogn koster i Detailsalg 50—60 Kr., men opgives ved Faktureringen til 15—20 Kr., og til Tider kan man finde endnu grellere Eksempler paa den mægtige Afstand mellem Fakturerings- og Salgsprisen. Det hænger vel nok noget sammen med, at det er de samme Firmaer, der indfører og anvender Dækkene; de behøver saaledes ikke at have en virkelig økonomisk Pris paa dem, og derfor søger de at sætte saa lav en Pris som muligt af Hensyn til Toldsatserne. Værditolden har derved virket paa en Maade, som aldrig har været forudsat, og som giver saa megen Usikkerhed og Ubehagelighed ved Fortoldningen, at jeg tror, det er paa Tide at forlade Værditold og gaa over til Vægttold paa dette Omraade. Naar man nu skal fastsætte en ny Vægttoldsats, foreslaas det gjort saaledes, at den kommer til at svare ikke helt, men delvis til de tidligere Forudsætninger for denne Fortoldning, idet man maa regne med, at man, hvis Varerne skulde indføres til en virkelig økonomisk Pris, maatte betale Told af et større Beløb, end der nu er Tale om. Man kunde, hvis man vilde bevare Værditolden, ikke lægge de øjeblikkelige abnorme Forhold til Grund — i saa Fald maatte man sætte anderledes drastiske Bestemmelser ind med Hensyn til Fortoldningen efter Værdi. Det er naturligvis heller ikke Meningen — i alt Fald ikke min —, at man ligefrem skulde give en Favori-

sering i Form af Toldlettelser paa dette Punkt. Med den nuværende lave danske Valuta i Forhold til Dollaren eller en hvilken som helst anden Guldvaluta kan der ventes en Prisstigning paa disse Varer, og denne vilde blive ramt af en Værditold, men ikke af Vægttold. Disse Forhold taget i Betragtning vil jeg mene, at den Told, der er foreslaaet: 80 Ø. pr. kg., er meget rimelig, og jeg skal tilføje, at den ikke naar den Told, som var forudsat, da de nuværende Toldsatser blev vedtaget af Rigsdagen i 1923. Da regnede man nemlig med, at 40 Ø. pr. kg plus 6 pCt. af Værdien vilde svare til ca. 1 Kr. pr. kg, og Forslaget her gaar altsaa kun ud paa 80 Ø. Den nye Toldsats naar altsaa ikke op til, hvad der den Gang var Forudsætningen.

Disse to Bestemmelser, som jeg har begrundet lidt udførligere under Hensyn til de særlige Omstændigheder, har jeg altsaa tilladt mig at optage i Lovforslaget. Maa jeg tilføje, at Bestemmelserne i Lovforslaget er tidsbegrænsede, idet de kun skal gælde til Udgangen af December Maaned 1932. Dette gælder dog ikke de to sidst omtalte Ændringer i Toldloven, Fortoldningen af færdige Klædevarer og Automobilgummi, idet disse Ændringer, hvis man da vil gennemføre dem, bør være varige.

Hvad det økonomiske Resultat for Staten af de foreslaaede Ændringer angaar, haaber jeg, at Indtægterne ikke skal blive mindre, men man har ikke tilsigtet at skabe nye Indtægter, hvad jeg heller ikke tror, der vil blive Tale om. For nogle Varers Vedkommende vil der nok komme større Indtægter, nemlig paa de Punkter, hvor man forhøjer Tolden ret betydeligt, men jeg gaar ud fra, at Indførselen vil gaa noget ned, og Staten vil i alt Fald lide Tab ved den foretagne Importbegrænsning for Spiritus. Det er muligt, at Staten til Dels kan faa Dækning ved, at Forbruget lægges over paa indenlandske Varer, men paa Grund af Usikkerheden med Hensyn til, hvor meget Importen vil blive indskrænket ved de foreslaaede Toldforanstaltninger, er jeg ikke i Stand til at sige andet end, at det er mit Haab, at der ikke skal blive Tab for Staten ved Gennemførelsen af Lovforslaget. Der er imidlertid, som nævnt, heller ikke regnet med nogen Merindtægt for Staten.

Det er min Tro, at disse Foranstaltninger, hvis de gennemføres, vil være af nogen Betydning i vor nuværende økonomiske Situation, fordi jeg mener, at de vil indskrænke Indførselen noget og derved forbedre Handelsbalancen. Det er jo ikke